

„Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) říkal často tato slova: „Ty, který obracíš srdce, utvrď mé srdce ve Tvém náboženství.“

Anas (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: „Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) říkal často tato slova: „Ty, který obracíš srdce, utvrď mé srdce ve Tvém náboženství.“ A řekl jsem: „Posle Boží, uvěřili jsme v tebe i v to, s čím jsi přišel, bojíš se o nás?“ A on řekl: „Ano, věru, že srdce jsou mezi dvěma prsty z prstů Božích a obrací je, jak chce.““

[Správný(Sahíh)] [Zaznamenal ho At-Thirmidhí a Ahmad]

Prosba (dua), kterou říkal Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) často byla, aby ho Bůh upevnil ve víře a dobrých skutcích a vzdálil ho od odchýlení a bloudění. A Anas Ibn Málík (ať je s ním Bůh spokojen) se divil, jak často Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) dělá toto dua, a Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) mu řekl, že srdce jsou mezi dvěma prsty z Božích prstů a On je obrací, jak chce. Srdce je místem víry a nevíry. V arabštině se nazývá qalb, což pochází od slova obracení, naklánění atd. A tomu, u koho si to přeje, Bůh nakloní srdce ke správnému vedení a upevní ho víře a tomu, u koho si to Bůh přeje, odvrátí srdce od správné cesty k odchýlení a k bloudění.

<https://sunnah.global/hadeeth/cs/show/3142>

